

— a Ciprusi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság azt állítja, hogy a Ciprusi Köztársaság, mivel 2009 decemberében nem vette fel a Paralimni-tó egész területét a KJTT nemzeti jegyzékébe, megsértette a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 92/43/EGK irányelv 4. cikkének (1) bekezdéséből erdő kötelezettségeit. A Ciprusi Köztársaság nem vitatta a Paralimni-tónak a KJTT nemzeti jegyzékébe történő felvételének szükségességét. Ennek ellenére a tó nem került felvételre a KJTT nemzeti jegyzékébe az indokolással ellátott véleményben kitűzött határidőn belül. 2009. november 24-én a Ciprusi Köztársaság közölte a Bizottsággal, hogy a Paralimni-tavat hivatalosan is a „Natura 2000” hálózatba sorolták, de a tó fontos északi partja kimaradt a KJTT-ből. 2009. április 24-én tették közzé a Ciprusi Köztársaság hivatalos lapjában a tavi terület tervének módosítását, amely a tó északi partját beépíthető területté alakította át. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az élőhely kiterjedésének korlátozását semmi nem igazolja, és a Ciprusi Köztársaság, mivel a KJTT nemzeti jegyzékébe nem a Paralimni-tó egész területét vette fel, megsértette a 92/43/EGK irányelv 4. cikkének (1) bekezdését.

Továbbá, a Bizottság azt állítja, hogy a Paralimni-tó területén folytatott meghatározott káros tevékenységek (különösen az illegális vízkivétel, az építkezések, motorkerékpár-versenyek lebonyolítása és egy lövészklub jelenléte) károsítják és elpusztítják a faj élőhelyét, és, következésképpen, a Ciprusi Köztársaság, mivel nem fogadta el a *Natrix natrix cypriaca* populáció védelméhez szükséges intézkedéseket, nem teljesítette 92/43/EGK irányelvből eredő kötelezettségeit, amint azt a Bíróság (a C-117/03. sz. és C-224/05. sz. ügyekben hozott ítéletekben kialakított) ítélkezési gyakorlatában értelmezte.

A Bizottság továbbá azt állítja, hogy az olyan tevékenységek hatására, mint az építkezések és a beépíthető telkek parcellázása a Paralimni-tó északi partján, károsodott az őshonos faj élőhelye és a populáció. Következésképpen, a Ciprusi Köztársaság, mivel nem fogadta el a *Natrix natrix cypriaca* vízisikló szigorú védelme rendszerének létrehozásához és végrehajtásához szükséges intézkedéseket, „koherens és összehangolt intézkedések” formájában, nem teljesítette a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 92/43/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésének a) és b) pontjából eredő kötelezettségeit.

2010. július 8-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Görög Köztársaság

(C-346/10. sz. ügy)

(2010/C 246/52)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselő: G. Zavvos)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság — mivel korlátozásokat írt elő a magántulajdonú kereskedelmi célú gépjárművek és tartálykocsik forgalmi engedélyeinek kibocsátása tekintetében, különösen a 383/1976. sz. törvény 4. cikkében, valamint a 3054/2002. sz. törvény 6. és 7. cikkében, továbbá a szóban forgó törvényeket végrehajtó miniszteri rendeletekben, valamint, mivel a kereskedelmi célú gépjárművekkel nyújtott szolgáltatások tekintetében (meghatározott küszöbértékeken belül) rögzített díjakat írt elő — megsértette az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49. cikkét (korábban EK 43. cikk);

— a Görög Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság azt állítja, hogy a kereskedelmi célú gépjárművek új forgalmi engedélyeinek kibocsátását „az ország szállítási igényeinek” objektíven nem meghatározott feltételéhez kötni korlátozza a közúti árufuvarozással foglalkozó vállalkozások Görögországban történő letelepedésének szabadságát, továbbá, mivel e korlátozásokat nem igazolják közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi indokok, a 383/1976. sz. törvény 4. cikkének (3) bekezdésének a) pontja sérti az EUMSZ 49. cikkét (korábban EK 43. cikk).

A Bizottság továbbá azt állítja, hogy az alsó és felső küszöbértékekkel, meghatározott díjak alkalmazásának kötelezettsége egyfelől elriasztja a külföldi vállalkozásokat attól, hogy a közúti árufuvarozás piacára és/vagy a kőolajszármazékok kereskedelmének görög piacára lépjenek, másfelől pedig akadályozza a

görög területen már letelepedett vállalkozásokat saját tevékenységük fejlesztésében, mivel ezeket megfosztja annak lehetőségétől, hogy hatékonyabb versenyt támazzanak a piacon már jelen lévő vállalkozásokkal szemben, ami a Bíróság ítélezési gyakorlata szerint sérti a letelepedés szabadságát. A fuvarozás díjainak és feltételeinek ez a meghatározása nem egyeztethető össze az EUMSZ 96. cikk (2) bekezdésével (tekintve, hogy a Bizottság nem adta meg a szükséges felhatalmazást), és a gazdaság és a periferikus régiók sérülékeny ágazatai védelmének szempontjából sem hasznos, míg a folyékony tüzelőanyagok kereskedelmi célú gépjárművekkel történő fuvarozása díjainak tekintetében kizárólag alsó küszöbértékeknek a görög állam általi rögzítése nem egyeztethető össze a szabad verseny szabályaival, következésképpen haladéktalanul el kell törölni.

A Bizottság továbbá azt állítja, hogy a 3054/2002. sz. törvény hatáskört biztosít a görög kormány számára, hogy ellenőrizze a forgalomban lévő magánhasználatú tartálykocsik számát, következésképpen a szóban forgó rendelkezés sérti a letelepedés szabadságát (EUMSZ 49. cikk), mivel a görög jogszabályok azon rendelkezései együttesének részét alkotja, amelyek célja végső soron nem csak a kőolajszármazékok fuvarozása szakmája zárt jellegének megtartása, hanem az is, hogy fenntartsák a szóban forgó piacon már jelen lévő aktív vállalkozások piaci részesedését. A kőolajszármazékokkal kereskedő vállalkozások tartálykocsijai számának közigazgatási úton történő meghatározása nem szükséges a hivatkozott vállalkozások piaci körülményekhez való alkalmazkodásához, és ezt közbiztonsági (közúti) és közegészségügyi indokok sem igazolják.

A Bizottság arra hivatkozik, hogy a Görög Köztársaság nem szolgáltatott elégséges felvilágosítást és bizonyítékot a fent hivatkozott korlátozások elfogadásának igazolása tekintetében, és, következésképpen, a 383/1976. sz. törvény 4. cikke, a 3054/2002. sz. törvény 6. és 7. cikke, valamint a vonatkozó végrehajtó miniszteri rendeletek, továbbá a kereskedelmi célú gépjárművekkel nyújtott fuvarozási szolgáltatás tekintetében rögzített díjak (meghatározott küszöbértékekben belül) előírása sértik az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49. cikkét (korábban EK 43. cikk).

A Rechtbank Amsterdam (Hollandia) által 2010. július 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — A. Salemink kontra Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

(C-347/10. sz. ügy)

(2010/C 246/53)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Amsterdam

Az alapeljárás felei

Felperes: A. Salemink

Alperes: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e az Európai Közösség jogának a munkavállalók szabad mozgásának megvalósítását szolgáló rendelkezéseivel, különösen az 1408/71 rendelet⁽¹⁾ I. és II. címében, valamint az EK 39. és 288. cikkben (jelenleg EUMSZ 45. cikk és az EUMSZ 355. cikkel összefüggésben értelmezett EUSZ 52. cikk) foglalt rendelkezésekkel, ha a Hollandiában letelepedett munkáltató által Hollandia területén kívül, a kontinentális talapzat holland részén található állandó létesítményen foglalkoztatott munkavállaló, még ha holland állampolgársággal is rendelkezik, és a kötelező biztosításra vonatkozóakkal lényegében azonos feltételek mellett van lehetősége önkéntes biztosításra, csak azért nem válik biztosítottá a nemzeti kötelező munkavállalói biztosítás keretében, mert nem Hollandiában, hanem egy másik tagállamban (a jelen esetben: Spanyolországban) rendelkezik lakóhellyel?

(¹) A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.).

Az Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Lett Köztársaság) által 2010. július 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — SIA Norma-A és SIA Dekom kontra Ludzas novada dome

(C-348/10. sz. ügy)

(2010/C 246/54)

Az eljárás nyelve: lett

A kérdést előterjesztő bíróság

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

Az alapeljárás felei

Kérelmezők: SIA Norma-A és SIA Dekom

Ellenérdekű fél: Ludzas novada dome